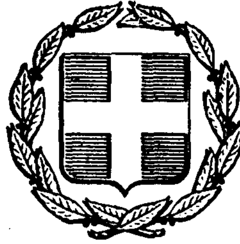

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ: 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 533

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 20/20 Νοεμβρίου 1976 Πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «περὶ λήψεως μέτρων διοικήσεως τοῦ ΕΚΤΕΛ εἰς περιπτώσεις κινδύνου διαταράξεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Περιοχῆς Πρωτευούσης».

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 310/Α'/20.11.2976) ἡ νομοθετικοῦ περιεχομένου Πρᾶξις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «περὶ λήψεως μέτρων διοικήσεως τοῦ ΕΚΤΕΛ εἰς περιπτώσεις κινδύνου διαταράξεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Περιοχῆς Πρωτευούσης», ἐκδοθεῖσα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, λόγῳ συντρεχούσης ἐκτάκτου περιπτώσεως ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσης καὶ ἀπροβλέπτου ἀνάγκης, ἧς τὸ περιεχόμενον ἔχει οὕτω :

ΠΡΑΞΙΣ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Περὶ λήψεως μέτρων διοικήσεως τοῦ ΕΚΤΕΛ εἰς περιπτώσεις κινδύνου διαταράξεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Περιοχῆς Πρωτευούσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὸ ἄρθρον 44 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος.

2. Τὴν ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαν καὶ ἀπρόβλεπτον ἀνάγκην ρυθμίσεως τῶν προκυψάντων θεμάτων ἐκ τῆς ἀκινητοποιήσεως τῶν λεωφορείων τοῦ ΕΚΤΕΛ Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἐντεῦθεν διαταράξεως τῶν συγκοινωνιῶν τῆς Πρωτευούσης.

3. Τὴν ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαν καὶ ἀπρόβλεπτον ἀνάγκην ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Ἑνοποιημένου Κοινοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Λεωφορείων, ἐν ὄψει ἰδίᾳ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Διοίκησις αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἰδιοκτήτας λεωφορείων, οἱ ὁποῖοι αἰφνιδίως ἀπεφάσισαν τὴν ἀκινητοποίησιν τούτων καὶ ἑπομένως ἔχουν κάθε συμφέρον νὰ ἐπιτύχῃ ἡ τοιαύτη ἀκινητοποίησις μὲ συνέπειαν τὴν σοβαρωτάτην διατάραξιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν συγκοινωνιῶν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τούτου γενικώτερον τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῆς Χώρας.

4. Τὸ γεγονὸς ὅτι, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς οὕτω δημιουργηθείσης καταστάσεως ἡ Κυβέρνησις, ἐν ὄψει καὶ τῆς ὑφισταμένης ἐν τῇ Χώρᾳ καταστάσεως γενικῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἐπέβαλε τὸ ἐξαιρετικὸν μέτρον τῆς ἐπιτάξεως τῶν λεωφορείων καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ΕΚΤΕΛ καὶ τῶν οἰκείων συνεταιρισμῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 17/1974 «περὶ Πολιτικῆς Σχεδιάσεως Ἐκτάκτου Ἀνάγκης», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν περιπτώσει ἀμέσου κινδύνου διαταράξεως ὑπαιτιότητι τῆς διοικήσεως τοῦ ΕΚΤΕΛ ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν εἰς τοῦτο ἐντεταγμένων λεωφορείων τῶν ἀστικῶν συγκοινωνιῶν τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀνατίθεται εἰς τριμελῆ ἢ πενταμελῆ ἢ ἑπταμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων ἡ ἄσκησις ἁπάντων τῶν καθηκόντων καὶ ἁρμοδιοτήτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΚΤΕΛ, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2119/1952 «περὶ τῶν διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν», ἡ ἐνέργεια πάσης πράξεως διαχειρίσεως καὶ ἀπαιτουμένης δαπάνης, διὰ τὴν κίνησιν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν λεωφορείων τοῦ ΕΚΤΕΛ, ὡς καὶ ἡ λῆψις παντὸς ἄλλου ἀναγκαίου μέτρου διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν συγκοινωνιῶν διὰ τῶν λεωφορείων τοῦ ΕΚΤΕΛ.

2. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΕΚΤΕΛ ὑποχρεοῦται νὰ ἀπέχῃ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων του, ἀναστελλομένης οἱασδήποτε δραστηριότητός του.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἅμα τῇ ἐκλείψει τῶν λόγων, δι' οὓς ἐπεβλήθη ἡ σύστασις τῆς ἐν παραγράφῳ 1 Ἐπιτροπῆς, ὁρίζεται ἡ λῆξις τοῦ χρόνου ἀναθέσεως εἰς ταύτην τῶν ὡς ἄνω ἁρμοδιοτήτων, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΕΚΤΕΛ ἀναλαμβάνει ἐκ νέου τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του.

4. Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀνατρέχει εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου 1976.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1976

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρωθυπουργὸς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Τὰ Μέλη
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ, ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ ,ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 534

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1966, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ πιστοποιήσεως ὡρισμένων θανάτων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ κτᾶται ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως ὑπογραφεῖσα τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1966 Σύμβασις «περὶ πιστοποιήσεως ὡρισμένων θανάτων» τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἕπεται, ἐν πρωτοτύπῳ, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καί, ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 κυρουμένης Συμβάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 ταύτης καθοριζομένης ἡμέρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

CONVENTION RELATIVE A LA CONSTATATION DE CERTAINS DECES

signée à Athènes le 14 Septembre 1966

La République Fédérale d'Allemagne, la République d'Autriche, le Royaume de Belgique, la République Française, le Royaume de Grèce, la République Italienne, le Grand-Duché du Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la Confédération Suisse, la République Turque, membres de la Commission Internationale de l'Etat Civil, désireux de permettre la constatation de certains décès, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er

Lorsque le corps d'une personne disparue n'a pu être retrouvé, mais qu'eu égard à l'ensemble des circonstances le décès peut être tenu pour certain, l'autorité judiciaire, ou l'autorité administrative habilitée à cet effet, a compétence pour déclarer ce décès :

— soit lorsque la disparition est survenue sur le territoire de l'Etat dont relève cette autorité ou au cours du voyage d'un bâtiment ou d'un aéronef immatriculé dans cet Etat,

— soit lorsque le disparu était ressostissant de cet Etat ou avait son domicile ou sa résidence sur le territoire dudit Etat.

Article 2

En cas de décès certain survenu hors du territoire des Etats contractants, si aucun acte n' à été dressé ou ne peut être produit, l'autorité judiciaire, ou l'autorité administrative habilitée à cet effet, a compétence pour déclarer ce décès.

— soit lorsque le décès est survenu au cours du voyage d'un bâtiment ou d'un aéranef immatriculé dans l'Etat dont relève cette autorité,

— soit lorsque le défunt était ressortissant de cet Etat, ou avait son domicile ou sa résidence sur le territoire dudit Etat.

Article 3

Les décisions prévues aux articles 1 et 2 sont rendues à la requête de l'autorité compétente ou de toute partie intéressée. A défaut de connaissance précise de la date du décès, celle-ci doit être fixée compte tenu de toutes preuves ou indications sur les circonstances ou l'époque de ce décès.

Article 4

Le dispositif des dècisions prèvues aux articles 1 et 2 est transcrit sur les registres de l'état civil de l'Etat où elles ont été rendues.

Cette transcription vaut de plein droit acte de décès dans les Etats contractants.

Article 5

La présente Convention n'exclut pas l'application de dispositions rendant plus facile la constatation du décès.

Article 6

Les Etats contractants notifieront au Conseil Fédéral Suisse l'accomplissement des procédures requises par leur Constitution pour rendre applicable sur leur territoire la présente Convention.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera les Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de toute notification au sens de l'alinéa précédent.

Article 7

La présente Convention entrera en vigueur à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de la deuxiéme notification et prendra dès lors effet entre les deux Etats ayant accompli cette formalité.

Pour chaque Etat signataire accomplissant postérieurement la formalité prévue à l'article précédent, la présente Convention prendra effet à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de sa notification.

Article 8

La présente Convention s'applique de plein droit sur toute l'étendue du territoire métropolitain de chaque Etat contractant. Tout Etat contractant pourra, lors de la signature, de la notification prévue à l'article 6, de l'adhésion ou ultérieurement, déclarer par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse que les dispositions de la présente Convention seront applicables à l'un ou plusieurs de ses territoires extra-métropolitains, des Etats ou des territoires dont il assume la responsabilité internationale.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de cette dernière notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Les dispositions de la présente Convention deviendront applicables dans le ou les territoires désignés dans la notification le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Tout Etat qui a fait une déclaration, conformément aux dispositions de l'alinéa 2 du présent article, pourra, par la suite, déclarer à tout moment, par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse, que la présente Convention cessera d'être applicable à l'un ou plusieurs Etats ou territoires désignés dans la déclaration.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de la nouvelle notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

La Convention cessera d'être applicable aux territoires visés le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Article 9

Tout Etat membre du Conseil de l' Europe ou de la Commission Internationale de l'Etat Civil pourra adhérer à la présente Convention. L'Etat désirant adhérer notifiera son intention par un acte qui sera déposé auprès du Conseil Fédéral Suisse.

Celui-ci avisera chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'acte d'adhésion. La Convention entrera en vigueur, pour l'Etat adhérent, le trentième jour suivant la date du dépôt de l'acte d'adhésion.

Le dépôt de l'acte d'adhésion ne pourra avoir lieu qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 10

La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée. Chacun des Etats contractants aura toutefois la faculté de la dénoncer en tout temps au moyen d'une notification adressée par écrit au Conseil Fédéral Suisse que en informera les autres Etats contractants et le Secrétare Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

Cette faculté de dénonciation ne pourra être exercée avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date de la notification prévue à l'article 6 ou de l'adhésion.

La dénonciation produira effet à compter d'un délai de six mois après la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu la notification prévue à l'alinéa premier du présent article.

En foi de quoi, les représentants soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Athènes, le 14 septembre 1966 en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil Fédéral Suisse et dont une copie certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants et au Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἀναφερομένη εἰς τὴν πιστοποίησιν ὡρισμένων θανάτων
Ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1966.

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ἡ Δημοκρατία τῆς Αὐστρίας, τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου, ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία, τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία, τὸ Μέγα Δουκᾶτον τοῦ Λουξεμβούργου, τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν, ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία, ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία, μέλη τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως ἐπιτρέψουν τὴν πιστοποίησιν ὡρισμένων θανάτων, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Ὅταν τὸ σῶμα προσώπου ἐξαφανισθέντος δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀνευρεθῇ, ἀλλά, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συνόλου τῶν περιστάσεων, ὁ θάνατος δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιος, ἡ δικαστικὴ ἀρχή, ἢ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἡ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένη ἔχει ἁρμοδιότητα ὅπως κηρύξῃ τὸν θάνατον τοῦτον, ἢ ὅταν ἡ ἐξαφάνισις συνέβη εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρύεται τὴν ἁρμοδιότητα ταύτην ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου πλοίου ἢ ἀεροσκάφους ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ οἰκεῖα μητρῷα τοῦ Κράτους τούτου, ἢ ὅταν ὁ ἐξαφανισθεὶς ἦτο ὑπήκοος τοῦ κράτους τούτου ἢ εἶχε τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν διαμονήν του εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ εἰρημένου Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Ἐν περιπτώσει βεβαίου θανάτου ἐπελθόντος ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐὰν οὐδεμία πρᾶξις συνετάγη ἢ εἶναι δυνατὸν νὰ καταρτισθῇ, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἢ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἡ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένη, ἔχει ἁρμοδιότητα ὅπως κηρύξῃ τὸν θάνατον τοῦτον :

-ἢ ὅταν ὁ θάνατος ἐπῆλθε κατὰ τὴν διάρκειαν ταξιδίου πλοίου ἢ ἀεροσκάφους ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ οἰκεῖα μητρῷα τοῦ Κράτους ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρύεται τὴν ἁρμοδιότητα ταύτην,

-ἢ ὅταν ὁ ἀποθανὼν ἦτο ὑπήκοος τοῦ Κράτους τούτου, ἢ εἶχε τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν διαμονήν του εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ εἰρημένου Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐκδίδονται τῇ αἰτήσει τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἢ παντὸς ἐνδιαφερομένου. Ἐλλείψει ἀκριβοῦς γνώσεως τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου, αὕτη θὰ προσδιορίζηται λαμβανομένων ὑπ' ὄψι ὅλων τῶν ἀποδείξεων ἢ ἐνδείξεων περὶ τῶν περιστάσεων ἢ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τούτου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ διατακτικὸν τῶν ἀποφάσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐγγράφεται εἰς τὸ ληξιαρχεῖον τοῦ Κράτους ὅπου ἐξεδόθησαν.

Ἡ ἐγγραφὴ αὕτη ἰσχύει αὐτοδικαίως ὡς πρᾶξις θανάτου εἰς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἀποκλείει τὴν ἐφαρμογὴν διατάξεων διευκολυνουσῶν ἔτι πλέον τὴν πιστοποίησιν τοῦ θανάτου.

Ἄρθρον 6.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ γνωστοποιοῦν εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τὴν τήρησιν τῶν διαδικασιῶν τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ Συντάγματός των διὰ

τὴν θέσιν εἰς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὸ ἔδαφός των.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς δευτέρας γνωστοποιήσεως καὶ θὰ παράγῃ ἔκτοτε ἀποτελέσματα μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν πληρώσει τὴν διατύπωσιν ταύτην.

Δι' ἕκαστον ὑπογράφον Κράτος τὸ ὁποῖον θὰ πληροῖ μεταγενεστέρως τὴν διατύπωσιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παράγῃ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν κατάθεσιν τῆς γνωστοποιήσεώς του.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται αὐτοδικαίως ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τοῦ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους ἑκάστου συμβαλλομένου Κράτους. Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν, τὴν γνωστοποίησιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 6. τὴν προσχώρησιν ἢ μεταγενεστέρως, νὰ δηλώσῃ διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν μὴ μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν, τῶν Κρατῶν ἢ τῶν ἐδαφῶν τῶν ὁποίων ἔχει τὴν διεθνῆ εὐθύνην.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ περὶ τῆς τελευταίας ταύτης γνωστοποιήσεως ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ καταστοῦν ἐφαρμόσιμοι εἰς τὸ ἢ τὰ ἐδάφη τὰ καθοριζόμενα εἰς τὴν γνωστοποίησιν τὴν ἑξηκοστὴν ἡμέραν ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ λαμβάνῃ τὴν εἰρημένην γνωστοποίησιν.

Πᾶν Κράτος τὸ ὁποῖον προέβη εἰς τὴν δήλωσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ δύναται ἐν συνεχείᾳ νὰ δηλώσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅτι ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἐφαρμόζηται εἰς ἓν ἢ πλείονα Κράτη ἢ ἐδάφη καθορισθέντα εἰς τὴν δήλωσιν.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ περὶ τῆς νέας γνωστοποιήσεως ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄνω ὁρισθέντα ἐδάφη, τὴν ἑξηκοστὴν ἡμέραν ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ τὴν εἰρημένην γνωστοποίησιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως θὰ δύναται νὰ προσχωρῇ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Τὸ Κράτος τὸ ἐπιθυμοῦν ὅπως προσχωρήσῃ, θὰ γνωστοποιῇ τὴν πρόθεσίν του διὰ πράξεως ἡ ὁποία θὰ κατατίθεται παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ.

Τοῦτο θὰ εἰδοποιῇ ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης καταθέσεως πράξεως προσχωρήσεως. Ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι, ὡς πρὸς τὸ προσχωροῦν Κράτος, τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς πράξεως προσχωρήσεως.

Ἡ κατάθεσις τῆς πράξεως προσχωρήσεως δὲν θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ χώραν εἰ μὴ μόνον μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι ἄνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ. Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἔχῃ πάντως τὴν εὐχέρειαν ὅπως τὴν καταγγείλῃ κατὰ πάντα χρόνον διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ πληροφορῇ περὶ αὐτοῦ τὰ ἄλλα συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ τοιαύτη εὐχέρεια πρὸς καταγγελίαν δὲν θὰ δύναται νὰ ἀσκηθῇ πρὸ τῆς ἐκπνοῆς πενταετοῦς προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἢ τῆς προσχωρήσεως.

Ἡ καταγγελία θὰ παράγῃ ἀποτελέσματα μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ λαμβάνῃ τὴν γνωστοποίησιν τὴν προλβεπομένην εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων οἱ ὑπογραφόμενοι ἀντιπρόσωποι δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1966 εἰς ἓν μόνον πρωτότυπον τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὁποίου ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ ἀποσταλῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

---

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 535

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1973 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βέρνῃ Διεθνοῦς Συμβάσεως, ἀφορώσης εἰς τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν Νόμου ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὡς μέλους τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ὑπογραφεῖσα ἐν Βέρνῃ τὴν 13ην Σεπτεμβρίου 1973, Διεθνὴς Σύμβασις, ἀφορῶσα εἰς τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς μὴ δεσμεύσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τῆς Συμβάσεως ταύτης, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καί, ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν Ἑλληνικήν, παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς διὰ τούτου κυρουμένης Συμβάσεως καθοριζομένης ἡμέρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

CONVENTION

tendant à réduire le nombre des cas d'apatridie

Les Etats signataires de la présente Convention, membres de la Commission Internationale de l'Etat Civil, désireux de reduire le nombre des cas d'apatridie, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1er

L'enfant dont la mère a la nationalité d'un Etat contractant acquiert à la naissance la nationalité de celle-ci au cas où il eut été aptride.

Toutefois, lorsque la filiation meternelle ne prend effet en matière de nationalité qu'au jour où elle est établie, l'enfant mineur acquiert à ce jour la nationalité de sa mère .

Article 2.

Pour l'application de l'article précédent, l'enfant né d'un père ayant la qualité de réfugiè est considéré comme ne possédant la nationalité de celui-ci.

Article 3.

Les dispositions des articles précédents s'appliquent dans chaque Etat contractant aux enfants nés après l'entrée en vigueur de la Convention dans cet Etat ou encore mineurs à cette date.

Article 4.

Lors de la signature de la notification prévue à l'article 6 ou de l'adhésion, chaque Etat contractant pourra déclarer qu'il se réserve le droit :

a) de limiter l'application des articles précédents aux enfants nés sur le territoire d'un Etat contractant ;

b) de ne pas appliquer l'article 2 ;

c) de n'appliquer l'article 2 que lorsque le père est reconnu comme réfugié sur son territoire.

Les réserves prévues au précédent alinéa pourront être retirées totalement ou partiellement à tout moment par simple notification au Conseil Fédéral Suisse.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera les Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de toute réserve formulée ou retirée en application du présent article.

Article 5.

La Convention ne met pas obstacle à l'application des conventions internationales ou des règles de droit interne plus favorables à l'attribution à l'enfant de la nationalité de sa mère.

Article 6.

Les Etats signataires notifieront au Conseil Fédéral Suisse l'accomplissement des procédures requises pour rendre applicable sur leur territoire la présente Convention.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera les Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de toute notification au sens de l'alinéa précédent.

Article 7.

La présente Convention entrera en vigueur à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de la deuxième notification au sens de l'article 6 et prendra, dés lors, effet entre deux Etats ayant accompli cette formalité.

Pour chaque Etat, accomplissant postérieuremalent formalité prévue à la'article précédent, la présente Convention prendra effet à compter du trentième jour suivant la date du dépôt de sa notification.

Article 8.

La présente Convention s'applique de plein droit sur toute l'étendue du territoire métropolitain de chaque Etat contractant. Tout Etat pourra, lors de la signature de la notification, de l'adhésion ou ultérieurement, declarer par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse que les dispositions de la présente Convention seront applicables à l'un ou plusieurs de ses territoires extra-metropolitains, des Etats ou des territoires dont il assume la responsabilité Internationale.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de cette dernière notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Les dispositions de la présente Convention deviendront applicables dans les Etats ou les territoires désignés dans la notification le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Tout Etat qui a fait une déclaration, conformément aux dispositions de l'alinéa 2 du présent article, pourra, par la suite, déclarer à tout noment par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse, que la présente Convention cessera d'être applicable à l'un ou à plusieurs des Etats ou territoires désignés dans la déclaration.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de la nouvella notification chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

La Convention cessera d'être applicable à l'Etat ou au territoire visé, le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Article 9.

Tout Etat membre du Conseil de l'Europe ou de la Commission Internationale de l'Etat Civil, ainsi que tout Etat lié par la Convention internationale relative au statut des Réfugiés signés à Genève le 28 Juillet 1951 ou par le Protocole relatif au statut des Réfugiés du 31 Janvier 1967, pourra adhèrer à la présente Convention. L'acte d'adhésion sera déposé auprès du Conseil Fédéral Suisse. Celui - ci avisera chacun des Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'acte d'adhésion. La Convention entrera en vigueur, pour l'Etat adhérent, le trentième jour suivant la date de dépôt de l'acte d'adhésion. Le dépôt de l'acte d'adhésion ne pourra avoir lieu qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 10.

La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation du durée. Chacun des Etats contractants aura toutefois la faculté de la dénoncer en tout temps au moyen d'une notification adressée par ecrit au Conseil Fédéral Suisse, qui en informera les autres Etats contractants et le Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Cette faculté de dénonciation ne pourra exercée avant l'expiration d'un délai d'un an à compter de la notification prévue à l'article 6 ou de l'adhésion.

La dénonciation produira effet à compter d'un délai de six mois après la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu la notification prévue à l'alinéa premier du présent article.

En foi de quoi les représentants soussignés, dument autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Berne, le treize septembre mil neuf cent soixantetreize, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil Fédéral Suisse et dont une copie

certifiée conforme sera remise par la voie dipromatique à chacun des Etats contractants et au Secrétaire Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

Pour la République Fédéral d'Allemagne : Mühleuhöver Ferid. La République Fédéral d'Allemagne déclare qu'elle fait usage de la réserve prévue à l'alinéa b du paragraphe 1er de l'article 4 et qu'elle n'appliquera pas l'article 2 de cette Convention.

La République Fédérale d'Allemagne appliquera cette Convention à tout enfant dont la mère est alleman de au sens de la loi fondamentale pour la République Fédérale d'Allemagne. Pour le Royaume de Belgique : Leroy

Pour la République Hellénique : E. Krispi – Nicoletopoulou. La République Hellénique déclare qu'elle fait usage de la réserve prévue à l'alinea b du paragraphe 1er de l'article 4 et qu'elle n'appliquera pas l'article 2 de cette Convention.

Pour le Grand – Duché de Luxembourg : Henri Delvaux. Conformément à l'article 4 de la Convention, le Gouvernement du Grand – Duché de Luxembourg déclare qu'il se résérve le droit de ne pas appliquer l'article 2.

Pour le Royaume kes Paμs – Bas : D. S. van Heukelom. En ce qui concerne le Royaume des Pays – Bas, les termes «Territoire métropolitain» et «Territoires extramétropolitains», ulilisés dans le texte de la Convention, signifient, vu l'égalité qui existe au point de vue du droit public entre les Pays–Bas, le Surinam et les Antilles néerlandaises, «Territoire européen» et «Territoires non – européens».

Pour la Confédération Suisse : Dr. Ernst Gotz

Pour la République Turque : Dr. Suat Bilge

Copie sertifiée conforme à l'original déposé dans les archives de la Confédération suisse.

Berne, le 26 Octobre 1973

Pour le
Departement Politique Fédéral

(Bührer)

Chef de la Section
des Traités internationaux

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας.

Τὰ ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Σύμβασιν Κράτη-Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ἐπιθυμοῦντα τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων ἀνιθαγενείας, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Τὸ τέκνον τοῦ ὁποίου ἡ μήτηρ ἔχει τὴν ἰθαγένειαν ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, κτᾶται κατὰ τὴν γέννησιν τὴν ἰθαγένειαν ταύτης εἰς ἣν περίπτωσιν ἄλλως θὰ ἦτο ἀνιθαγενές.

Ἐν τούτοις, ὁσάκις ἡ ἔναντι τῆς μητρὸς ἰδιότης τοῦ τέκνου δὲν παράγῃ ἀποτελέσματα εἰς τὸ πεδίον τῆς ἰθαγενείας, εἰ μὴ μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν βεβαιοῦται ἐπισήμως, τὸ ἀνήλικον τέκνον ἀποκτᾷ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν ἰθαγένειαν τῆς μητρός του.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ τέκνον τὸ γεννηθὲν ἐκ πατρὸς ἔχοντος τὴν ἰδιότητα τοῦ πρόσφυγος θεωρεῖται ὡς μὴ ἔχον τὴν ἰθαγένειαν τούτου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐφαρμόζονται εἰς ἕκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος ἐπὶ τέκνων γεννηθέντων μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύι τῆς Συμβάσεως ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἢ ὄντων εἰσέτι ἀνηλίκων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς προβλεπομένης ἐν ἄρθρῳ 6 κοινοποιήσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως, ἕκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος :

α) Ὅπως περιορίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἄρθρων εἰς τέκνα γεννηθέντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους Συμβαλλομένου τινὸς Κράτους.

β) Ὅπως μὴ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 2.

γ) Ὅπως μὴ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 2, εἰ μὴ μόνον ὅταν ὁ πατὴρ ἔχῃ ἀναγνωρισθῆ ὡς πρόσφυξ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

Αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐπιφυλάξεις θὰ δύναται νὰ ἀνακληθοῦν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν δι' ἁπλῆς γνωστοποιήσεως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον. Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης ἐπιφυλάξεως διατυπωθείσης ἢ ἀνακληθείσης εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Σύμβασις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐφαρμογὴν διεθνῶν συμβάσεων ἢ κανόνων ἐσωτερικοῦ δικαίου πλέον εὐνοϊκῶν διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὸ τέκνον τῆς ἰθαγενείας τῆς μητρός του.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Κράτη θὰ γνωστοποιήσουν εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαδικασιῶν τῶν ἀπαιτουμένων ἵνα καταστῇ ἐφαρμόσιμος εἰς τὸ ἔδαφός των ἡ παροῦσα Σύμβασις.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς δευτέρας γνωστοποιήσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 6 καὶ θὰ ἔχῃ ἔκτοτε ἀποτελέσματα μεταξὺ δύο Κρατῶν ἐχόντων ἐκπληρώσει τὴν διατύπωσιν ταύτην. Δι' ἕκαστον Κράτος ἐκπληροῦν μεταγενεστέρως τὴν διατύπωσιν τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς τριακοστῆς ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς γνωστοποιήσεώς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται αὐτοδικαίως ἐφ' ἁπάσης τῆς ἐκτάσεως τοῦ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους. Πᾶν Κράτος θὰ δύναται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προσχωρήσεως ἢ μεταγενεστέρως, νὰ δηλώσῃ διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔσονται ἐφαρμόσιμοι εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν του, τῶν Κρατῶν ἢ τῶν ἐδαφῶν ὧν τοῦτο ἀναλαμβάνει τὴν διεθνῆ εὐθύνην.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιῇ περὶ τῆς τελευταίας ταύτης γνωστοποιήσεως ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ καταστοῦν ἐφαρμόσιμοι εἰς τὰ Κράτη ἢ τὰ ἐδάφη τὰ προσδιορισθέντα ἐν τῇ γνωστοποιήσει τὴν ἑξηκοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ λάβει τὴν ἐν λόγῳ γνωστοποίησιν.

Πᾶν Κράτος ὅπερ ἔκαμε δήλωσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ δύναται, ἀκολούθως, νὰ δηλώσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅτι ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἐφαρμόζηται εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν Κρατῶν ἢ ἐδαφῶν τῶν προσδιορισθέντων ἐν τῇ δηλώσει.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς νέας γνωστοποιήσεως ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται Κράτος ἢ ἔδαφος τὴν ἑξηκοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ λάβει τὴν εἰρημένην γνωστοποίησιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ὡς καὶ πᾶν Κράτος δεσμευόμενον ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ τῆς καταστάσεως τῶν προσφύγων, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Γενεύῃ τὴν 28ην Ἰουλίου 1951 ἢ ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου περὶ τῆς καταστάσεως τῶν προσφύγων τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1967, θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Ἡ Πρᾶξις προσχωρήσεως θέλει κατατεθῆ παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ. Τοῦτο θὰ εἰδοποιῇ ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης καταθέσεως πράξεως προσχωρήσεως. Ἡ Σύμβασις θέλει ἰσχύσει, διὰ τὸ προσχωροῦν Κράτος, τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τῆς πράξεως προσχωρήσεως. Ἡ κατάθεσις τῆς πράξεως προσχωρήσεως δὲν θὰ δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰ μὴ μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἄνευ περιορισμοῦ διαρκείας. Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἔχῃ ἐν τούτοις τὴν εὐχέρειαν ὅπως τὴν καταγγείλῃ ὁποτεδήποτε διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅπερ θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Ἡ εὐχέρεια αὕτη καταγγελίας δὲν θὰ δύναται νὰ ἀσκηθῇ πρὸ τῆς ἐκπνοῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 γνωστοποιήσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως.

Ἡ εὐχέρεια αὕτη καταγγελίας θὰ παράγῃ ἀποτελέσματα μετὰ προθεσμίαν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ λάβει τὴν γνωστοποίησιν τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ὑπογεγραμμένοι Ἀντιπρόσωποι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Βέρνῃ τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου ἔτους (13.9.1973), εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει κατατεθῆ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὁποίου κεκυρωμένον ἀντίγραφον θέλει διαβιβασθῆ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Διὰ τὴν Ὁμόσπονδον Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας, MUHLENHOVER FERID.

Ἡ Ὁμόσπονδος Δημοκρατία τῆς Γερμανίας δηλοῖ, ὅτι κάμνει χρῆσιν τῆς ἐπιφυλάξεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς ὑποπαραγράφου «β» τῆς πρώτης (1) παραγράφου τοῦ 4ου ἄρθρου καὶ ὅτι δὲν θέλει ἐφαρμόσει τὸ ἄρθρον 2 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ Ὁμόσπονδος Δημοκρατία τῆς Γερμανίας θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν Σύμβασιν ταύτην ἐπὶ παντὸς τέκνου τοῦ ὁποίου ἡ μήτηρ εἶναι Γερμανίς, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἱδρυτικοῦ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας νόμου.

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου : LEROY.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν : Ε. ΚΡΙΣΙΠΗ-ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία δηλώνει, ὅτι κάμει χρῆσιν τῆς ἐπιφυλάξεώς της, προβλεπομένης ὑπὸ τῆς περιπτ. β' τῆς παρ 1. τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἄρθρον 2 τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Διὰ τὸ Μέγα Δουκᾶτον τοῦ Λουξεμβούργου : HENRI DELVAUX.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τῆς Συμβάσεως, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λουξεμβούργου δηλώνει ὅτι ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 2.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν : D.S.VAN HEUKELOM.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν, οἱ ὅροι «Μητροπολιτικὰ ἐδάφη» καὶ «ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐπικρατείας» οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως, ἐν ὄψει τῆς ἰσότητος ἥτις ὑφίσταται, ἀπὸ πλευρᾶς δημοσίου δικαίου, μεταξὺ τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Ὁλλανδικῆς Γουϊάνας καὶ τῶν Ὁλλανδικῶν Ἀντιλλῶν, ἔχουν τὴν ἔννοιαν «ἐδάφη εὐρωπαϊκὰ» καὶ «ἐδάφη μὴ εὐρωπαϊκά».

Διὰ τὴν Ὁμόσπονδον Ἑλβετίαν : DR.ERNST COTZ

Διὰ τὴν Τουρκικὴν Δημοκρατίαν : DR. SUAT BILGE

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, καὶ τὸ Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ.15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορωσῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνων. Ἑταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	»	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν.148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρ. Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000
ΙΙ Εἰς τὸ τεῦχος Τέταρτον, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβληθὲν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ τεύχει Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ